

Јелена Ђ. Марићевић Балаћ*

Универзитет у Новом Саду

Филозофски факултет

Одсек за српску књижевност

ЛЕТОПИС МАТИЦЕ СРПСКЕ 2021–2022.^{2**}

Циљ рада је да представи *Летопис Матице српске* у панорамској двогодишњој перспективи 2021–2022, а под Уредништвом чији су чланови Ђорђо Сладоје, Селимир Радуловић, Зоран Ђерић, Ненад Шапоња и Јелена Марићевић Балаћ. Кроз двогодишњи пресек рубрика и видљиву организацију прилога, примећује се уређивачка концепција, смисаоно повезивање текстова и брига око припремања бројева. *Летопис* је најстарији живи књижевни часопис у Европи и свету који у континуитету излази од 1824. године, што подразумева изразиту одговорност свих који учествују у његовој припреми. Отуда је ова периодична публикација пример часописа који се не склапа стихијски, већ мозаично, промишљено и са неопходном ширином визије, свешћу о целини и самим циљевима како Уредништва, тако и Матице српске.

Кључне речи: *Летопис Матице српске*, поезија, проза, есеј, критика, повод / темат, превод, српска култура, словенски контекст, свет

Летопис Матице српске има дужу историју него Универзитет „Адам Мицкјевич“ у Познању, где сам студирао, дужу историју него Шангајски универзитет међународних студија где сада предајем. Већ та чињеница наводи ме да гледам на овај часопис са великим поштовањем. Мислим да је допринос Летописа српској и не само српској култури непроцењив, дакле велика је част за мене да сам могао нешто да објавим у њему.

(Интервју “Између Србије, Пољске и Кине”; са Томашем Евертовским разговор водила Јелена Марићевић Балаћ за јануарско-фебруарски број *Летописа Матице српске* 2021)

Како се наводи у историјату *Летописа*, најстарији српски часопис који опстојава већ готово 200 година, „се систематски бавио сазнањима која у средиште пажње стављају језик, књижевност, историју, религију, фолклор и културу не само српског народа него и целог словенског света, ‘от Адријатског до Леденог, и от Балтиског до Црног мора’”.³¹ У том духу би се могли представити бројеви *Летописа*

* jelena.maricevic@ff.uns.ac.rs

2 Сегменти рада су изложени на округлом столу *Књижевни часописи* 15. јуна 2022. године у Народној библиотеци Раде Драинац у Прокупљу.

3 Историја *Летописа Матице српске*, подаци о Уредништву и контакт информације, као и актуелни број, доступни су на страници: <https://www.maticasrpska.org.rs/letopis-matice-srpske/>. Архива бројева, од 2005. године доступна је и у електронском виду на страници: <https://www.maticasrpska.org.rs/>

Матице српске, који су публиковани 2021. и 2022. године, будући да постоје фина, и експлицитна и имплицитна сагласја, између прилога унутар једног, али и између различитих бројева. То сведочи да рад на уређивању *Летописа* прати пуна посвећеност Уредништва, свест о концепту, целини и реализацији разноврсних замисли.

Најпре би се могао истаћи мали омаж и одавање поштовања првим уредницима *Летописа*, Георгију Магарашевићу и Јовану Хаџићу. Наиме, у мартовском броју 2021. је рубрику Критика отворио приказ монографије Мила Ломпара *Његош – биографија његовог песништва* из пера Мирка Магарашевића, директног потомка оснивача нашег часописа, а у јулско-августовској свесци је његову књигу *Београдске бајте* представио Марко Паовица. Иначе, током 2021. године публиковани су прикази чак три књиге о Његошу. Поред приказа монографије Мила Ломпара, добијени су текстови о *Његошевском покрету отпора* Ивана Негришорца и *Његошев национализам* Душка Бабића. За новембарски број исте године Урош Ристановић припремио је студију „Превод Хорацијеве *Књиге о стихотворству* Јована Хаџића“. Овај број, иначе, у знаку је српске књижевности старијих епоха, будући да имамо прилог о путопису Јеротеја Рачанина Милоша Михаиловића, мали тематски блок о Доситеју Обрадовићу (есеји Радослава Ераковића и Соње Розентал) и приказ студије *Књижевност изван памћења: лирска поезија ‘Доситејевог доба’* Тајјане Јовићевић. У мартовском броју за 2022. било је речи о епу *Бој змаја с орлови* Јована Рајића, са тежиштем на осветљавању трансформације класичног епа у прото-роман, док рубрику есеја у овогодишњем мајском броју затвара прилог о љубавном песништву Старог Дубровника у аналитичкој перспективи Милице Софинкић.

Поред обележавања јубилеја о Доситеју у рубрици Поводи, 2021. и 2022. године је за *Летопис* припремљено више тематских блокова: о Достојевском, Кољи Мићевићу, Добрици Ћосићу, Адаму Загајевском, Бранку Миљковићу, Васку Попи, Ивану В. Лалићу, Душку Трифуновићу, Јовану Дучићу, Александру Блоку, Марселу Прусту, Јакову Игњатовићу, Стефану Митрову Љубиши, Марији Јањион, Лази Костићу, Игору Мандићу, Аници Савић Ребац, Јоакиму Вујићу, Предрагу Пиперу, Стевану Тонтићу, Александру Јовановићу, Бориславу Пекићу, Александру Петрову, а имплицитно и о Андрићу, уз два блока текстова који представљају резултате читања и рада жирија који додељује награду Бескрајни плави круг за најбољи роман и жирија за доделу Змајеве награде. У мартовском броју за 2021. је, штавише, успостављено сагласје између блока „Бескрајни плави круг“, интервјуа са награђеним писцем, уз приказ зборника радова, којим је обележена стогодишњица *Лирике Итаке* на Данима Милоша Црњанског. У мартовском броју за 2022. годину су сви чланови жирија Бескрајни плави круг приложили текстове о награђеном роману, осим, нажалост, преминулог председника жирија, проф. др Александра Јовановића, са којим се жири опростио управо сложеношћу и решеношћу да свако дâ допринос и аргументацију за додељивање награде роману *Омама* Слободана Владушића. *Летопис Матице српске* одао је почаст професору Јовановићу тематским блоком у септембарском броју за 2022. годину, који је приредила Светлана Шеатовић. Исти, мартовски број, концепцијски је обogaћен сећањима Стојана Вујичића на Милоша

Црњанског, што је приредила Маријета Вујичић, као и приказом зборника радова о његовим путописима из визуре Милице Ђуковић која је подробно, и за 2021. и 2022. представила зборнике настале на основу рада округлих столова у оквиру манифестације Дани Милоша Црњанског.

Достојевски је главни јунак *Летописа* 2021. године, јер не само да су текстови у њему заступљени у јануарско-фебруарској свесци, већ се у мартовском броју може прочитати есеј Јована Попова „Руске слуге и господари у години 1859: Гончаров, Достојевски, Тургењев“, у мајском о проблему савести у *Магбету* и *Злочину и казни* пише Софија Скубан, а у јунском академик Ивановић расправља о методама и моделима монографског проучавања књижевног опуса Достојевског. Такође, у мајском броју за 2022. годину публикован је драгоцен есеј, преведен са руског језика, дат из перспективе Милосава Бабовића о утицају романа Достојевског на стваралаштво Франца Кафке, Албера Камуја и Михаила Лалића. С обзиром на политизоване тенденције ниподаштавања руске културе и књижевности, овај прилог добија на значају јер показује у којој је мери руска култура саставни део светске и европске културне баштине, али и колико Западна култура дугује Русији. У септембарском броју 2022. године објављена су и два есеја у којима се Достојевски нашао поново у фокусу. Ради се, наиме, о прилозима Владимира Димитријевића “Достојевски и српска хришћанска мисао између два светска рата” и Дионисија Дејана Николића “Три питања и три одговора или воштаница за Ивана Карамазова”. У првим бројевима за 2023. годину наћи ће се и преводи чланака о утицају руске књижевности на арапску. Током 2022. године у *Летопису Матице српске* објављени су преводи петоро руских стваралаца: Германа Садулајева, Романа Сенчина, Олега Дивова, Анастасје Јемељанове и Александра Чанцева, уз превод седам песника из Нижњег Новгорода, интервју са композитором Дмитријем Шостаковичем и сведочанство Марине Хакимове Гацемајер.

Адам Загајевски, класик пољског савременог песништва, преминуо је на Светски дан поезије, 21. марта 2021, а *Летопис* већ у мајском броју, заслугом Бисерке Рајчић, доноси превод једног његовог есеја, поезије и интервјуа. Дакле, отварање ка словенском свету и култури, не иде само преко руске литературе, већ се може рећи да су у часопису за 2021. годину запажени и прилози у знаку пољске, словачке и северномакедонске књижевности. Када је реч о руској књижевности, ваља још споменути преведен есеј о Томасу Ману и Буњину и превод песама Олге Бергољц, а са словачког је преведена поезија Паља Бохуша, а доцније и проза Монике Компаникове. Поред Загајевског, добијени су преводи есеја о унизму Владислава Стшемињског и “Похвала изгнанства” Лешека Колаковског, као и приче нобеловца Исака Башевиса Сингера. У јануарско-фебруарском броју објављен је интервју са Томашем Евертовским, значајним млађим славистом са Универзитета у Шангају и компаратистом, који је докторирао на теми латинитета код Адама Мицкјевича и Лазе Костића и чију је студију о слици Кине у српским и пољским путописима, публиковану на енглеском језику, приказао Срђан Орсић. Одломак из његовог доктората превео је Зоран Ђерић и може се прочитати у мајском броју за 2022. годину у виду студије „Лазе Костић и католицизам – проблем култа Богородице“. Штампан је и превод Зорана Ђерића поезије младог песника из Северне Македоније Стефана

Марковског. Дејан Ајдацић бавио се приказима еротизма у савременом словенском роману, а Јелена Марићевић Балаћ поредила је поезију савремене пољске песникиње Мажане Богумиле Кјелар са Аницом Савић Ребац, кроз оптику сачуваних лирских фрагмената античке песникиње Сапфо. *Летопис* је, разуме се, био отворен и за преводе из несловенских књижевности, па су читаоци били у прилици да се упознају са кинеским савременим прозаистима, шпанском, француском, турском, грузијском, немачком, америчком књижевношћу итд.

Најзаступљенији су прикази књига о српској поезији, прози и актуелној научној продукцији. Часопис је потврдио своју интегративну улогу у погледу сабирања литерарних и научних прилога који се тичу српске књижевности и науке о књижевности са различитих поднебаља. Водило се рачуна да се представе научни резултати академских прегалаца са факултета и института и из Новог Сада, Београда, Крагујевца, Ниша, Косовске Митровице, Бање Луке, Андрићграда, Никшића. Од јануарско-фебруарског броја за 2021. до децембарског броја за 2022. годину објављено је четрдесетак приказа научних монографија. Важно је рећи да су све области покривене, без повлашћивања савремене књижевности. Прати се рад наших фолклориста (Марије Клеут, Љиљане Пешикан-Љуштановић, Јасмине Јокић, Драгољуба Перића), медијевиста (Светлане Томин) књижевних историчара (Миливоја Ненина, Душана Иванића, Јована Пејчића), архивских истраживања и великих синтеза (Зорице Хацић, Горане Раичевић, Срђана Орсића, Ане Живковић, Петра Пијановића, Светлане Томин), приређивача (Александра Јовановића, Гојка Божовића, Славице Гароње, Наталије Лудошки), лингвиста (Соње Миловановић, Милоша Ковачевића), тумача поезије и прозе и херменеутичара (Јована Делића, Малише Станојевића, Предрага Петровића, Славка Гордића, Јована Попова, Светлане Шеатовић, Александра Костића, Марка Аврамовића, Марте Фрајнд, Александра Јовановића, Тијане Тропин, Јане Алексић, Сање Перић, Милице Софинкић), историчара (Милоша Ковића), социолога (Зорана Аврамовића). Не треба, коначно, пренебрегнути ни приказе зборника радова, које није захвално писати, али је, дакако, неопходно. Да поменемо, разноврсности ради, да су представљени зборници о новим француско-српским истраживањима, песнику Милану Ненадићу и Индији у српској књижевности и култури.

Имали смо и ретку срећу да између корица једног броја прочитамо необјављену песму „Видо, у сумрак“ Милицава Тешића и есеј о тој песми Александра Јовановића, који је за септембарски број 2021. приредио чак једанаест тумачења појединачних песама Ивана В. Лалића, посебно припремљених за ову прилику. У предстојећем периоду требало би да се појави књига са двадесет тумачења различитих песама Ивана В. Лалића у издању Матице српске. Пошто је професор Јовановић, нажалост, преминуо концем 2021. године, Светлана Шеатовић заокружиће професоров аманет.

Летопис Матице српске донео је ексклузивно есеј о нобеловки Луиз Глик у јануарско-фебруарском броју за 2021, док су у другим периодичним публикацијама код нас штампани искључиво преводи њене поезије, без коментара или интерпретативног оквира. Јануарско-фебруарски број за 2022, пак, доноси превод одломка из романа *Остаци живота*, нобеловца Абдулразака Гурне. Нобеловци Исак Башевис Сингер објављен је у октобарском броју за 2021, а Алис Манро заступљена је у мај-

ском броју за 2022.

Часопис је показао лепу отвореност за млађе мислиоце и књижевне тумаче, па у том смислу треба рећи да је објављен есеј о Момчилу Настасијевићу, који је 2021. године награђен *Бранковом наградом Матице српске* и есеј о дијалогу између Диса и Шопенхауреа, који је био овенчан наградом *Млади Дис*. Бранка Тодоровић писала је интердисциплинарно оријентисан есеј о мушкарцима и женама код Вилијамса, Алмодовара и Вудија Алена, а доприносима млађих компаратиста придружује се Владимир Папић са прилогом атрактивног наслова „Луткина кућа као механизам стубова друштва: Ибзен – Јелинек – Лебовић“, који је 2022. године награђен *Доситејевим златним пером* Задужбине “Доситеј Обрадовић” у Београду, као и есеј о поезији Коље Мићевића Марије Живковић. Поуздана критичарка и стална сарадница *Летописа Матице српске*, Сања Перић, добила је признање Филозофског факултета у Новом Саду – најбољи млади истраживач (2022).

Концепција часописа изискује интеграцију српске уметности, културе и научне мисли. Стога је неопходно умрежити што више прегалаца из различитих универзитетских центара. На томе треба више радити, премда су се путеви већ укрштали. Јелена Младеновић са Департмана за србистику на Филозофском факултету у Нишу дала је драгоцен прилог у темату о Бранку Миљковићу, а Јелена Марићевић Балаћ приказала је изузетну студију, проистеклу из докторске дисертације Мирјане Бојанић Ђирковић, такође са нишке катедре. Колегиница са Института за књижевност и уметност у Београду, Милица Ђуковић, приказала је научну монографију колегинице са Филолошко-уметничког факултета у Крагујевцу, Ане Живковић. Докторанткиња Филозофског факултета у Нишу Сара Немат писала је о зборнику радова у издању Филозофског факултета у Новом Саду *Савремено српско песништво и ново средњовековље*, које су коауторски уредили Светлана Томин и Милан Громовић. Љиљана Пешикан-Љуштановић, професорка емерита Филозофског факултета у Новом Саду, критички је презентovala монографију Тијане Тропин са Института за књижевност и уметност, новосадска докторанткиња Сања Перић писала је о сјајној проблемској монографији о метапоетичности Јане Алексић, запослене на београдском Институту за књижевност и уметност, а Немања Каровић са Учитељског факултета у Београду подробно је презентовао зборник радова који је приредио професор Филолошког факултета, Немања Радуловић. Међусобна сарадња, посебно младих и млађих истраживача и предавача, као и етаблираних универзитетских професора и потврђених институтских имена улива наду и поверење у србистику и науку у нас. Коначно, актуелни темат о *Златном руну* Борислава Пекића у новембарском броју за 2022. у знаку је узорног и плодотворног преплета старије и млађе генерације научника и есејиста, што је, узгред, одлика и изузетног темата о дубровачкој књижевности, који је припремила Невена Варница за први број у 2023. години.

Године 2022. оформљен је Омладински одбор Матице српске, а с тим у вези треба детектовати проширење поља у погледу вредновања и праћења књижевности коју пишу млађи ствараоци. Према добро устаљеној традицији се већ дуги низ година, па и деценија, у *Летопису Матице српске* приказују књиге објављене у едисији Прва књига Матице српске, махом у збирном приказу, премда има и изузетака.

Књиге су, за последње две године, представљали или чланови жирија, попут Владиславе Гордић Петковић у децембарском броју за 2021, или пак критичарка млађе генерације, која и пише и прати савремене литерарне токове, Ленка Настасић у децембарском броју за 2022, под индикативним насловима “Трасе и параметри” и “Сребрне птице властите свакодневице”. Председник Омладинског одбора је у септембарском броју за 2022. представио едицију “Цела лепа” Суматра издаваштва, у којој су поезију објавили како аутори млађи од 36 година, тако и универзитетски професор Драган Бошковић, припремивши прилог о статусу и улози омладине у антологији о српској књижевности на Косову и Метохији (2000–2020) и зборнику *Век и по Призренске богословије*, као и најновијој едицији Прва књига Матице српске. То би били тек први додатни кораци у покушајима интеграције нових гласова у окриље српске књижевности и рушења непотребних антагонизама између старих и младих, или, још погубније, подељених на неке друге фракције. Уколико одређене публикације завређују критичку, читалачку и јавну пажњу ваљало би да пронађу место у периодици, без обзира на то колико година или колико је познат онај ко пише.

Летопис Матице српске, попут поузданог хроничара, оставља записе и трагове у времену готово свих изговорених беседа под кровом Матице српске, било да се ради о предавањима, образложењима за награде које додељује ова институција од националног значаја или представљањима монографија, зборника, лексикона и других важних релевантних публикација, које је објавила Матица српска, Издавачки центар Матице српске или Библиотека Матице српске. Један од најуспелијих примера је готово спонтано склопљен тематски блок о Петеру Хандкеу, настао након промоције зборника радова *Петер Хандке или Правда за човека и човечност* (2021), који су приредили Јован Делић, Иван Негришорац, Селимир Радуловић и Јан Красни у оквиру манифестације Дани Петера Хандкеа. У јунском броју за 2022. годину приложене су беседе Јована Делића, Ивана Негришорца и Владана Бајчете, уз драгоцен, студиозан приказ Нине Стокић “Вишегласно уздарје одбрани човека”.

За две године, од јануарско-фебруарског броја за 2021, закључно са децембарским бројем за 2022. годину, објављено је равно 100 прилога српских писаца и песника за рубрику Поезија и проза. Међутим, запажа се да чак 76 прилога потписују песници и писци, а само 16 списатељице и песникиње, што је безмало пет пута мање. Уз то, рецимо, број списатељица које су објављене у преводу са страних на српски језик је сасвим оптималан. За две године преведено је десет ауторки, у просеку – у сваком другом броју по једна. Ради се, дакако, о феномену о којем вреди размишљати, будући да српска књижевност и из мушког и из женског пера има шта да понуди и то апсолутно равноправно. Да ли је српским женама теже да се етаблирају, осмеле на стваралачки позив или напросто да им радови буду прихваћени за штампу, отворено је питање, премда, треба имати у виду да су, примера ради, на пољу науке (есејистике и критике) сасвим равноправно и у квалитативном и у квантитативном смислу присутне.

Из броја у број, почев од јануарско-фебруарске свеске за 2021. годину Предраг Шапоња пише ситне вести и прилоге за рубрику Из света, пратећи разнородне токове, најзначајнија и најзанимљивија збивања у свету на плану књижевности, уметности, културе итд.

Овако посматрано, *Летопис Матице српске* функционише као отворена Књига, естетизована синергичним сагласјима разнородних текстова и имагинативно призива слику уређених кошница око којих се роје пчеле радилице, које, свака по мало, али предано и у континуитету, дају мед од кога се хране и српска култура и српски читаоци. А о томе колико је *Летопис* јединствени непоновљиви и светски културни феномен може се увидети кроз сведочанство Ивана Негришорца “*Летопис Матице српске* као јединствени, непоновљиви и светски културни феномен”, који је штампан у априлском броју за 2022. годину. Ритмика од десет бројева годишње, који редовно излазе, изискује брзину, агилност, (ко)оперативност, одговорност, селективност и (само)критичност, не би ли се одговорило на изазов спремности да се српској култури да прворазредни допринос. Дуга традиција излажења часописа то императивно налаже. Отуда је један од важних циљева ове периодичне публикације остварен, јер не само да се српска култура у најширем погледу осмишљава, валоризује и креира, већ и тумачи, контекстуализује, обнавља у контакту са другим, али чувајући сопствене вредности. Антагонизми се нивелишу, а интеграцијски елемент све више долази до изражаја. Од предака се учи, одаје се почаст великим прегаоцима наше културе и, као у Змајевој песми “Светли гробови”, продужавају се њихова завештања, како би се из таквог поретка створио простор за надолазеће генерације.

Цитирана литература

- Letopis Matice srpske* 2021: *Letopis Matice srpske*. Кн. 507, sv. 1-2, januar-februar 2021. [orig.] *Летопис Матице српске* 2021: *Летопис Матице српске*. Књ. 507, св. 1-2, јануар-фебруар 2021.
- Letopis Matice srpske* 2021: *Letopis Matice srpske*. Кн. 507, sv. 3, mart 2021. [orig.] *Летопис Матице српске* 2021: *Летопис Матице српске*. Књ. 507, св. 3, март 2021.
- Letopis Matice srpske* 2021: *Letopis Matice srpske*. Кн. 507, sv. 4, april 2021. [orig.] *Летопис Матице српске* 2021: *Летопис Матице српске*. Књ. 507, св. 4, април 2021.
- Letopis Matice srpske* 2021: *Letopis Matice srpske*. Кн. 507, sv. 5, maj 2021. [orig.] *Летопис Матице српске* 2021: *Летопис Матице српске*. Књ. 507, св. 5, мај 2021.
- Letopis Matice srpske* 2021: *Letopis Matice srpske*. Кн. 507, sv. 6, jun 2021. [orig.] *Летопис Матице српске* 2021: *Летопис Матице српске*. Књ. 507, св. 6, јун 2021.
- Letopis Matice srpske* 2021: *Letopis Matice srpske*. Кн. 508, sv. 1-2, jul-avgust 2021. [orig.] *Летопис Матице српске* 2021: *Летопис Матице српске*. Књ. 508, св. 1-2, јул-август 2021.
- Letopis Matice srpske* 2021: *Letopis Matice srpske*. Кн. 508, sv. 3, septembar 2021. [orig.] *Летопис Матице српске* 2021: *Летопис Матице српске*. Књ. 508, св. 3, септембар 2021.
- Letopis Matice srpske* 2021: *Letopis Matice srpske*. Кн. 508, sv. 4, oktobar 2021. [orig.] *Летопис Матице српске* 2021: *Летопис Матице српске*. Књ. 508, св. 4, октобар 2021.
- Letopis Matice srpske* 2021: *Letopis Matice srpske*. Кн. 508, sv. 5, novembar 2021. [orig.] *Летопис Матице српске* 2021: *Летопис Матице српске*. Књ. 508, св. 5, новембар 2021.
- Letopis Matice srpske* 2021: *Letopis Matice srpske*. Кн. 508, sv. 6, decembar 2021. [orig.] *Летопис Матице српске* 2021: *Летопис Матице српске*. Књ. 508, св. 6, децембар 2021.
- Letopis Matice srpske* 2022: *Letopis Matice srpske*. Кн. 509, sv. 1-2, januar-februar 2021. [orig.] *Летопис Матице српске* 2022: *Летопис Матице српске*. Књ. 509, св. 1-2, јануар-фебруар 2022.
- Letopis Matice srpske* 2022: *Letopis Matice srpske*. Кн. 509, sv. 3, mart 2021. [orig.] *Летопис Матице српске* 2022: *Летопис Матице српске*. Књ. 509, св. 3, март 2022.

- Letopis Matice srpske* 2022: *Letopis Matice srpske*. Кн. 507, sv. 4, april 2022. [orig.] *Летопис Матице српске* 2022: *Летопис Матице српске*. Књ. 507, св. 4, април 2022.
- Letopis Matice srpske* 2022: *Letopis Matice srpske*. Кн. 507, sv. 5, maj 2022. [orig.] *Летопис Матице српске* 2022: *Летопис Матице српске*. Књ. 507, св. 5, мај 2022.
- Letopis Matice srpske* 2022: *Letopis Matice srpske*. Кн. 507, sv. 6, jun 2022. [orig.] *Летопис Матице српске* 2022: *Летопис Матице српске*. Књ. 507, св. 6, јун 2022.
- Letopis Matice srpske* 2022: *Letopis Matice srpske*. Кн. 508, sv. 1-2, jul-avgust 2022. [orig.] *Летопис Матице српске* 2022: *Летопис Матице српске*. Књ. 508, св. 1-2, јул-август 2022.
- Letopis Matice srpske* 2022: *Letopis Matice srpske*. Кн. 508, sv. 3, septembar 2022. [orig.] *Летопис Матице српске* 2022: *Летопис Матице српске*. Књ. 508, св. 3, септембар 2022.
- Letopis Matice srpske* 2022: *Letopis Matice srpske*. Кн. 508, sv. 4, oktobar 2022. [orig.] *Летопис Матице српске* 2022: *Летопис Матице српске*. Књ. 508, св. 4, октобар 2022.
- Letopis Matice srpske* 2022: *Letopis Matice srpske*. Кн. 508, sv. 5, novembar 2022. [orig.] *Летопис Матице српске* 2022: *Летопис Матице српске*. Књ. 508, св. 5, новембар 2022.
- Letopis Matice srpske* 2022: *Letopis Matice srpske*. Кн. 508, sv. 6, decembar 2022. [orig.] *Летопис Матице српске* 2022: *Летопис Матице српске*. Књ. 508, св. 6, децембар 2022.

Jelena Đ. Marićević Balac

LETOPIS MATICE SRPSKE: 2021–2022.

Summary

Letopis Matice srpske is the oldest literary journal in Europe and the world, published continuously since 1824. Hence, publishing issues demands the required level of responsibility and expectations from the Editorial Board. This paper presents a panoramic two-year (2021-2022) journal overview, under the Editorial Board whose members are Đorđo Sladoje, Selimir Radulović, Zoran Đerić, Nenad Šaponja and Jelena Marićević Balac. Assembling the published issues like a mosaic, reflects the editorial concern for preparing the issues. Each section has a visible article structure with meaningful and connected texts. Such editorial concept is inline with the awareness of the big picture and predetermined goals.

Keywords: *Letopis Matice srpske*, poetry, prose, essay, critique, topical, Serbian literature, Slavic context, world